

РЕШЕНИЕ

№ 5573

гр. София, 17.08.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 19.02.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **7109** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.4, ап.9 (уточнение на жалбоподателя с молба от 19.09.2014 г. и изявление на пълномощника му в с.з. на 30.10.2014 г.) срещу Заповед № 428/04.04.2014 г. на заместник – началника на Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която е отказана регистрация на собствения на това дружество лек автомобил марка „И.“, модел „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № JACUBS17CJ7102194, двигател № 4ZE1505123. Отказът бил мотивиран със заваряване номера на рамата с метална планка, извършено за подсилване конструкцията на автомобила поради корозия. Нямало пречка да се регистрира автомобилът, тъй като извършената проверка от 04 РУП–СДВР установила, че той не е обект на издирване, нямамо умишлена интервенция, а последните пет цифри от номера на рамата се виждали под предната лява седалка. По реда на чл.158, ал.1 АПК жалбата се уточни с молба от 19.09.2014 г., в която подробно

са изложени съображения, че Заповед № 428/04.04.2014 г. е издадена със съществени процесуални нарушения по чл.146, т.3 АПК, в противоречие с материалния закон по чл.146, т.4 АПК, при несъответствие със законовата цел по чл.146, т.5 АПК. Искане се да бъде отменена.

Ответникът заместник – началникът на отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) оспори жалбата с писмен отговор по жалбата по чл.163, ал.2 АПК от 10.10.2014 г.

Заинтересованата страна Й. Т. Х. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.7, ап.25, заявен по реда на чл.4, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г. на министъра на вътрешните работи като подлежащ на вписване в свидетелството за регистрация на процесния автомобил негов ползвател, поддържа жалбата чрез пълномощника си адв. Н. С..

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144 АПК, от фактическа страна установи:

На 05.03.2013 г. в [населено място] е сключен договор за покупко-продажба на моторно превозно средство, с който М. Т. И. ЕГН [ЕГН] [населено място], [община] баня, област Стара З. като купувач е продал на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.4, представлявано от Й. Т. Х. ЕГН [ЕГН], като купувач ЛЕК АВТОМОБИЛ марка: И., модел: Т., рег. [рег.номер на МПС] , рама № JACUBS17CJ7102194, двигател № 4ZE1505123, цвят: зелен, свидетелство за регистрация №[ЕИК], издадено на 02.09.2008 в [населено място]. Моторното превозно средство е прехвърлено в състоянието му към момента на продажбата заедно с всички принадлежности за сумата от 450 лв., която продавачът е заявил, че е получил напълно в брой от купувача.

Съгласно чл.144, ал.2 ЗДвП този договор е сключен в писмена форма с нотариална заверка на подписите на продавача и законния представител на продавача, извършена под рег. № 429/05.03.2013 г. от нотариус И. Г. от района на РС – Казанлък, вписан с рег. № 440 на Нотариалната камара.

На 19.03.2013 г. Й. Т. Х. е подал в ОПП - СДВР Заявление № 134134039433 за

промяна на регистрацията на ПС с рег. [рег.номер на МПС] , поради промяна на собственост и зачисляване на региона, така че то да бъде пререгистрирано на [фирма] като нов собственик и Й. Т. Х. като ползвател. В раздела с данни за превозното средство са посочени рама № JACUBS17CJ7102194, двигател № 4ZE1505123, марка и модел И. Т., вид – лек автомобил.

При извършения в ОПП–СДВР първоначален визуален оглед на това представено за пререгистрация превозно средство е открита интервенция на рамата. По този повод на 19.03.2013 г. е назначена Експертна справка № 131-Е/2013г. от О.–СДВР, съгласно която при извършеното трасологическо изследване на фабрично установеното място за маркиране номера на рамата на автомобила е установена заварена метална планка, върху която символи на номер не се наблюдавали, поради което номерът бил изцяло отстранен. Така е констатирано наличие на интервенция в номера на рамата. Установена е и метална евротабела, закрепена с нитове, различни от фабричните.

По Протокол за доброволно предаване от 19.03.2013 г. автомобилът е предаден от Й. Т. Х. на служител в 04 РУП–СДВР, след което е откаран на паркинга за задържани МПС в [населено място],[жк].

Образувана е преписка ЗМ № 10933/13 г. по описа на 04 РУП – СДВР, пр. пр. № 14520/2013 г. по описа на СРП, която се изиска за послужване.

Според снетото писмено обяснение от Й. Т. Х. през месец февруари 2013 г., търсейки си автомобил, на интернет сайт Mobile.bg харесал процесния, свързал се с лицето, представило се собственика, след което се срещнал с него сина му в [населено място], област П. за оглед на автомобила. Пробвал го и го одобрил. Споразумели се да го купи за 2 200 лв., като собствеността се прехвърли по документи след една седмица. Както се били уговорили, на 05.03.2013 г. пред нотариус в [населено място] сключили договор за покупко–продажба на МПС с нотариално заверка на подписите рег. № 429/05.03.2013 г. След прехвърляне на собствеността, Й. Т. Х. транспортирал автомобила до [населено място] и го оставил в автосервиз „П.“ в [населено място], ж.к.“Д. Г“, [улица] за смяна на съединител, консумативи, масла, филтри и др. На 18.03.2013 г. взел готовия автомобил от сервиза, измил го и на следващия ден 19.03.2013 г. по представил в КАТ – С. за пререгистрация, където било установено, че

същият е без номер на рама.

Според снетото писмено обяснение от К. И. М. ЕГН [ЕГН], работещ в автосервиз „П.“ в [населено място], ж.к. „Д. I“, [улица], който е приел процесния автомобил от Й. Т. Х., по него били извършени смяна на масла и филтри, общ технически преглед на двигателя и ходовата част, смяна на съединител и карето на кардана. Не бил рязал нищо по автомобила, действия за промяна на конструкцията му не бил извършвал, нито такива за промяна или заличаване на номера на рамата. Не видял никъде такъв набит номер, както и забелязал, че автомобилът бил кърпен почти навсякъде по шасито. След приключване на обслужването и техническият преглед, на 18.03.2013 г. предал автомобила на Й. Т. Х..

От [фирма] – [населено място], [улица], оторизиран вносител на марката „ISIZU“ за България, е изискана информация за скрити стикери на производителя и други идентификационни белези на автомобила, но според получения отговор такава не можело да бъде предоставена.

На 26.06.2013 г. автомобилът е бил откаран в сервиз на [фирма] за извършване на обстойно изследване. При визуалната проверка (оглед) за VIN номера и номера от двигателя, под предната лява (шофьорска) седалка е открит сериен номер, набит върху шасито, който отговарял на последните пет цифри от номера на рамата, а именно „02194“. Проверката в общодостъпните информационни масиви www.vindecoder.eu установила, че тези последни пет цифри съвпадали на фабричен пореден номер 102194 на превозно средство, което било произведено от „ISUZU M.“ L.. в Я. през 1988 г.

С постановление № 14520/02.09.2013г. на прокурор при СРП е отказано образуване на досъдебно производство по ЗМ № 109333/13 г. по описа на 04 РУП–СДВР (пр. пр. № 14520/13 г. по описа на СРП) поради липса на събрани достатъчно данни за извършено престъпление по чл.345а, ал.1 НК.

На 27.02.2014 г. в ОПП–СДВР е подадено заявление № 14434029173 за промяна на регистрацията на автомобила поради промяна на собствеността и зачисляване в региона, в което като собственик е посочено [фирма], а като ползвател - Й. Т. Х..

На 06.03.2014 г. е извършен оглед на автомобила от комисия към ОПП – СДВР, за който е съставен протокол. Според отразените в него констатации на мястото, където стандартно се набива VIN номера на тази марка и модел автомобили, е установена метална планка без налични върху нея символи от номер на рама, който бил изцяло отстранен. На предната маска съществувала евротабела със съдържание „JACUBS17CJ7102194“, която била презанитена – нитовете се различавали от фабричните. На челния панел в двигателния отсек в дясната част съществувала табела със съдържание „JACUBS17CJ7102194“, закрепена с рапидни болтове. На гредата, която държи предната лява седалка, съществували набити символи „02194“. Установен бил номер на двигател „4ZE1505123“. След извършения оглед, преглед на представените документи и изготвените експертизи, комисията е предложила да се откаже регистрация.

С докладна записка рег.№ Я-20465/04.04.2014 г. от инспектор в 01 Група „И.“, 03 Сектор „МПС“ при ОПП – СДВР до ВНД началник на ОПП – СДВР и докладна записка рег.№ Я-20473/04.04.2014 г. на ВНД началник на ОПП–СДВР до заместник-директора на СДВР, основните данни по случая са обобщени с предложение на процесния автомобил да се откаже регистрация.

Със Заповед № 428/04.04.2014 г. на заместник – началника на ОПП – СДВР на основание чл.143, ал.3 ЗДвП вр. чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на министъра на вътрешните работи за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторни превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и за реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства е отказана регистрация на лек автомобил марка „И.“, модел „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , с номер на рама „JACUBS17CJ7102219“, номер на двигател „ZE1505123“, собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], ет.4, ап.9.

В съобразителната част на Заповед № 428/04.04.2014 г. е взет предвид сключеният договор за покупко-продажба на моторно превозно средство № 429/05.03.2013 г, по който [фирма] е придобил собствеността на процесния автомобил. Отразени са съвпадащите констатации по Експертна справка № 131-Е/2013 г. от О.–СДВР, постановление от 25.07.2013 г. на СРП № 14520/02.08.2013 г. и протокола за извършен

оглед от 06.03.2014 г., че на фабрично установеното и стандартно място за маркиране на номера на рамата за автомобили от този модел и марка е заварена планка, върху която няма налични символи от номер, така че същият е изцяло отстранен.

По делото се назначи и изслуша съдебно-автотехническата експертиза, която като обективна и компетентна и неоспорена от страните се възприе от съда. Вещото лице извърши оглед на процесния автомобил в [населено място], [улица]срещу № 16 (паркиран на тротоара). Според заключението му при автомобилите „И. Т.“ идентификационният номер (VIN) се поставя (щампован) върху външната страна на десния надлъжен лонжерон на рамата, представляващ П-образна стоманена греда, специално профилирана. Мястото е над предния край на десния ресьор, пред задното дясно колело – под купето. На това място при спорния автомобил е извършен ремонт -заварена е планка на широката страна на лонжерона поради корозирала зона върху горната тясна страна на гредата. Мястото за VIN, поставената върху него планка и корозиралата зона на лонжерона са илюстрирани със снимка № 4. Тази зона била под постоянно механично (абразивно) въздействие предвид изхвърляните от задното дясно колело частици от терена – песъчинки, кал, водни капки, луга и пр. Те оставали за по-дълго върху горната част – тясната страна на лонжерона и предизвикали корозия предвид 25-годишния срок на експлоатация на автомобила. В с.з. вещото лице посочи, че поставянето на металната планка върху номера на рамата на автомобила в случая е било обективно необходимо за по-нататъшната му експлоатация - касае за джип, предназначен за движение на трудни теренни условия, извън пътната мрежа, и при такава корозия на това място на рамата можело да се получи скъсване, разместване на връзката между мостовете и двигателя и аварирание. След демонтаж на предната лява седалка (на водача), в основата ѝ, на по-близката гредичка до вратата вещото лице е открило щамповани „набити“ символи „7C –02194“, показани в далечен и близък план на снимки № 5 и № 6. Това е скрит номер на производителя, набит към купето, който отговаря на серийния номер на производство на автомобила от конвейера. На предната маска е занитена евротабела с номер „JACUBS17CJ7102194“ (снимка № 7). На челния панел в дясната част на двигателния отсек има табела, закрепена с рапидни болтове, с изписан на нея „VIN JACUBS17CJ7102194“ (снимка № 8). В с.з. вещото лице обясни, че тези две табели са фабрично поставени, но същите не са щамповани, а

закрепени и не удостоверяват идентификационният номер на автомобила. Евротабелата съдържа изискуема се по европейски стандарти информация. Вещото лице смята, че в сервизни условия металната планка може да се демонтира, за да се види дали идентификационният номер под нея би бил изцяло заличен или все още различим.

При тази фактическа обстановка, съдът от правна страна прие:

Жалбата е процесуално допустима, но по същество е неоснователна.

Съгласно чл.1, ал.1 вр. чл.138, ал.1 ЗДвП изискванията към превозните средства за участие в движение по пътища, отворени за обществено ползване по чл.2, ал.1 ЗДвП, се определят от разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него нормативни актове. Такова изискване предвижда чл.140, ал.1 ЗДвП, като постановява, че по пътища, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По силата на чл.143, ал.1 ЗДвП пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер. Член 143, ал.2 ЗДвП забранява всяко заличаване и/или подправяне на идентификационния номер и номера на двигателя. Пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не се установи автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, императивно постановява чл.143, ал.3 ЗДвП. Условието и редът за регистриране на моторните превозни средства съгласно чл.140, ал.2, изр.1 ЗДвП са определени с Наредба № I-45/2000 г. на министъра вътрешните работи (в приложима редакция – ДВ, бр.31 от 2000 г., посл. изм. и доп.бр.67 от 2012 г.) („Наредба № I-45/2000 г. на МВР“). Моторните превозни средства се регистрират в 14-дневен срок от придобиването на собствеността - чл.3, ал.1, пр.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Аналогично, чл.3, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР изисква всяка промяна в данните за вече регистрирано моторно превозно средство и собственика му да се заявят за регистрация пред съответните звена „Пътна полиция“ в 14-дневен срок от тяхното настъпване. Член 4, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР задължава собственика да представи превозното средство и необходимите документи за

извършване на (пре)регистрацията. Съгласно чл.5, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР превозните средства да се регистрират по идентификационен номер (VIN), категория, марка и/или други данни, посочени в документите по глава втора. Звената на МВР извършват необходимите проверки, в т.ч. идентификация на превозното средство, в случаите, когато се изисква съгласно чл.5, ал.3, т.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Член 14, ал.2, т.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР предвижда такава идентификация във всички хипотези на промяна на данните за превозното средство, посочени в свидетелството за регистрация по чл.14, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, в т.ч. при изменение на тези на собственика му. Във всички хипотези, чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР забранява да се регистрират превозните средства, на които не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер (VIN).

С чл.170, ал.1, изр.1 ЗДвП контролът по спазване на правилата за движение по пътищата и изискванията, определени от ЗДвП и издадените въз основа на него нормативни актове, се осъществява от службите по глава пета от ЗДвП. С чл.52, ал.2, т.10 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) (отм. – ДВ, бр.53 от 27.06.2014 г.), в сила към момента на издаване на Заповед № 428/04.04.2014 г., регистрацията на МПС е възложена на Главна дирекция „Национална полиция“, а същата съгласно чл.76в, т.7 от ППЗМВР (отм.–ДВ, бр.60 от 22.07.2014 г.) организира, координира, ръководи и контролира тази дейност на областните дирекции на МВР по чл.52е ЗМВР (отм.). Регистрацията се осъществява от формираните техни специализирани звена по чл.12 ППЗМР (отм.) - отделите „Пътна полиция“. В съответствие с това съгласно чл.2 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР моторните превозни средства се представят за регистриране в звената „Пътна полиция“ на СДВР или областните дирекции на МВР по постоянния адрес на собственика – за физическите лица, или по адреса за регистрация – за стопанските субекти. Поради масовия характер на регистрирането на моторни превозни средства, с чл.170, ал.1, изр.1 ЗДвП компетентността по нейното извършване е възложена общо на службите за контрол по глава пета от ЗДвП, без да се конкретизира органът, който ще я упражнява. Член 53, ал.1 ЗМВР (отм.) обявява анблок на всички държавни служители от областните дирекции на МВР и звената им за органи със следващото се от

това качество оправомощаване с функции по прилагането на чл.143 ЗДвП и Наредба № I-45/2000 г. на МВР. С оглед тази регламентация Заповед № 428/04.04.2014 г. е надлежно издадена от заместник – началника на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР. *Първо*, това звено на СДВР има изискуемата се от чл.170, изр.1 ЗДвП вр. чл.76в, т.7 вр. ППЗМР (отм.) вр. чл.2 от Наредба № I-45/2000г. на МВР материална компетентност да разреши или откаже всяка регистрация на превозно средство по чл.143, ал.1 и 3 ЗДвП. *Второ*, с оглед седалището на [фирма] в [населено място], съгласно чл.2 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, именно ОПП – СДВР е било звеното, пред което този автомобил е подлежал на представяне за пререгистрация на името на това юридическо лице - нов негов собственик. *Трето*, заместник – началникът на ОПП-СДВР като държавен служител в структурно звено на областна дирекция на МВР е орган по чл.53, ал.1 ЗМВР (отм.) и като носител на властнически правомощия по силата на закон - административен орган по смисъла на § 1, т.1 от ДР на АПК. Затова на самостоятелно, лично основание е бил овластен да постанови оспорения отказ. Поради изключително масовия характер на административната дейност по (пре)регистрация на МПС не е възможно всички свързани с нея функции да се концентрират в началника на отдел „Пътна полиция“. Неслучайно, с чл.170, изр.1 ЗДвП и чл.2 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР възлага регистрирането на превозни средства на тези специализирани звена на ОДМВР като *служби*, без подлъжностно изрично да определят нито този, нито който и да е друг орган като изключителен титуляр на тези правомощия. *Четвърто*, заместник–началникът на ОПП–СДВР е бил овластен да постанови спорния отказ *и по заместване* на началника на ОПП–СДВР съгласно негова Заповед № 422/02.04.2014 г. за времето на отсъствието му поради ползван платен годишен отпуск от 03.04.2014 г. до 07.04.2014 г. Това, че Заповед № 428/04.04.2014 г. е оформена като издадена от подписалия я заместник–началника на ОПП–СДВР вместо със запетая за началника на ОПП–СДВР е само неточност във формата, който не е съществена. Не влече

нищожност на Заповед № 428/04.04.2014 г. щом подписалият я заместник–началник на ОПП–СДВР обективно е имал компетентност да я издаде на база валидно, изрично, писмено разпоредено заместване на началника на ОПП – СДВР съгласно Заповед № 422/02.04.2014 г.

Според легалните дефиниции по § 6, т.61 от ДР на ЗДвП и § 2, т.9 от ДР на Наредба № I-45/2000 г. на МВР „идентификационен номер“ е подредена комбинация от знаци, поставени върху превозно средство от производителя с цел идентифицирането му; отговаря на изискването на БДС ISO 3779 и БДС ISO 4030. Означава се с международно възприетата абrevиатура VIN – vehicle identification number. Има специфичен формат, световно признат от 1981 г. по силата на ISO стандарти. Представлява уникална комбинация от 17 знака, като се ползват главни латински букви без I, O и Q и всички арабски цифри. Състои се от три части. Първата е Световен код за идентифициране на производителя (WMI)–W. Manufacturer Identifier от първите три знака. Втората част е Сектор за описание на ППС (VDS – V. Descriptor S.) с шест знака (от 4^{-ти} до 9^{-ти}). Третата част е Указателен сектор за ППС (VIS – V. Identifier Section) с осем знака (от 10^{-ти} до 17^{-ти}). Идентификационният номер (VIN) се създава при производството на превозното средство, като след световно възприетия код за производителя WMI, се формират VDS и VIS по приложимата от този производител методика и/или схема. Така създаденият идентификационен номер (VIN) се нанася *директно на рамата или шасито от дясната страна на превозното средство чрез набиване или отпечатване по начин, че да не може да бъде заличен или подправен по време на срока на експлоатацията му*. В този смисъл са ISO 3779 и ISO 3780.

Процесният лек автомобил е моторно превозно средство по § 6, т.6 от ДР на ЗДвП с първоначална регистрация от 07.07.1988 г. и последна по ред пререгистрация от 02.09.2008 г. със свидетелство №[ЕИК] на името на М. Т. И. като собственик. Така удостоверената му собственост е прехвърлена по реда на

чл.144, ал.1 и 2 ЗДвП с писмен договор за покупко-продажба на МПС с нотариално заверени подписи на сключилите го страни рег.№ 429/05.03.2013 г. Поради така настъпилата промяна на собствеността, регистрацията на превозното средство е подлежала на задължителна промяна съгласно чл.14, ал.1 и чл.16, ал.1, изр.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. От [фирма] като приобретател на превозното средство съгласно чл.3, ал.4 и чл.4, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР на 19.03.2013 г. е подадено в ОПП – СДВР първо по ред заявление № 134134039433 по чл.15, ал.1, т.1 Наредба № I-45/2000 г. на МВР с приложени документите по чл.15, ал.1, т.2 – 8 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, в т.ч. договора за прехвърляне на собствеността. Така е било изпълнено първото условие по чл.143, ал.1, пр.1 ЗДвП вр. 16, ал.5 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР за пререгистрация на това превозно средство на името на [фирма] като нов негов собственик. Не е изпълнено, обаче, второто кумулативно условие по чл.143, ал.1, пр.2 ЗДвП – при извършена идентификация на автомобила по чл.5, ал.1, т.1 вр. чл.14, ал.2, т.1 вр. § 2, т.8 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, органите на ОПП – СДВР не са могли да установят поставеният от производителя идентификационен номер (VIN) чрез извършения оглед и/или трасологична експертиза по Експертна справка № 131-Е/19.03.2013г. Поради констатирана интервенция в номера на рамата, заявената пререгистрация не е извършена, без изричен отказ. В изпълнение на чл.7, ал.2 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР автомобилът е задържан и са уведомени съответните органи. Извършена е проверка по преписка ЗМ № 10933/2013 г. по описа на 04 РУП-СДВР, пр. преписка № 14520/2013 г. по описа на СРП, завършила с постановление № 14520/02.08.2013 г. на СРП с отказ да се образува досъдебно производство. На 27.02.2014 г. от [фирма] е подадено ново заявление № 14434029173 по чл.15, ал.1, т.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, второ по ред за същата промяна в регистрацията поради прехвърляне на собствеността по договор за покупко продажба № 429/05.03.2013 г., с идентични приложени документи по чл.15, ал.1, т.2 – 8 от

Наредба № I-45/2000 г. на МВР. По това ново заявление също е извършена идентификация на превозното средство по чл.5, ал.1, т.1 вр. чл.14, ал.2, т.1 вр. § 2, т.8 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР, в т. ч. с проведен на 06.03.2014 г. оглед от експертна комисия от ОПП–СДВР, която е потвърдила констатацията, че идентификационният номер (VIN) не може да се установи, тъй като на мястото, където стандартно се набива при тази марка и модел, е заварена метална планка без налични символи по нея, с което номерът на рама е изцяло отстранен. При тези данни постановеният отказ за промяна на регистрацията на процесното превозно средство по чл.14, ал.1 вр. чл.16, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР е законосъобразен. Безспорно се установи делото, че на мястото на което фабрично се поставя идентификационният номер (VIN) на автомобилите марка „ИЗИСУ“, модел „Т.“ от производителя им „ISUZU M.“ L.. - външната страна на десния надлъжен лонжерон на рамата, над предния край на десния ресьор, пред задното дясно колело, при процесия лек автомобил е заварена метална планка поради корозирала зона върху горната тясна страна на лонжерона. По тази метална планка няма символи, така че тя *не е носител* на автентичния VIN, поставен от производителя, а изцяло го покрива. Това се установява от Експертна справка № 131-Е/19.03.2013 г., ползваща се с доказателствена сила по чл.171, ал.1, изр.1 АПК пред съда като заключение на експертиза по чл.49 и чл.51 АПК от административното производство, от протокола за извършен оглед по чл.52 АПК на автомобила от 06.03.2014 г., приет, без да е оспорена верността на съдържанието му по чл.193, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, както и от изслушаната съдебно–автотехническа експертиза, чието заключение също не се оспори страните. По тези кореспондиращи си доказателства, съдът приема, че автентичният идентификационен номер (VIN), поставен от производителя на процесното превозно средство, е *заличен* от заварената върху него метална планка по начин, който изцяло *изключва установяването* му. Без значение е, дали закритият автентичен идентификационен номер (VIN) е *и повреден*, тъй като заличаването му от

заварената метална планка самостоятелно препяства (пре)регистрацията съгласно чл.143, ал.3, пр.2 ЗДвП. По идентификационен номер (VIN), който вследствие интервенции е изцяло, трайно, плътно покрит от метална планка, това превозното средство не може да се идентифицира съгласно § 6, т.61 от ДР на ЗДвП и § 2, т.9 от ДР на Наредба № I-45/2000 г. на МВР, без което съгласно чл.143, ал.1 ЗДвП не може да се (пре)регистрира.

Фактическият състав по чл.143, ал.3 ЗДвП е осъществен с всичките си елементи. Идентификационният номер по § 6, т.61 от ДР на ЗДвП и § 2, т.9 от ДР на Наредба № I-45/2000 г. на МВР на подлежащо на пререгистрация процесно превозно средство е изцяло заличен и не е установен автентичният фабрично поставен от производителя такъв номер. Доказателства, които да го удостоверяват, не са представени по делото. При заличен и неустановен VIN, исканата промяна на регистрацията не е могла да се разреши и правомерно е отказана по чл.143, ал.3 ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР.

Ирелевантни са причините за заличаване на идентификационен номер, в частност поставянето на металната планка при извършен ремонт, обективно наложителен поради корозия от многогодишна експлоатация на автомобила. Без значение по спора е, че с постановление на СРП е отказано образуване на досъдебно производство поради липса на данни за извършено престъпление по чл.345а НК, че автомобилът не е обект на друго престъпно посегателство, злоупотреба, механична интервенция и/или че не е обявен за издирване Член 143, ал.3 ЗДвП не свързва подмяната, заличаването или повреждането на идентификационния номер с конкретно престъпление или правонарушение, а въвежда единствено обективна забрана за регистрация до установяването на този номер. В случая релевантно е само заличаването на идентификационния номер на процесния автомобил и неустановяването му в производството по чл.143, ал.1 – 3 ЗДвП вр. чл.14 – чл.16 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Тези предпоставки обуславят задължителен отказ за регистрация, независимо, че

приобретателят на автомобила сам не е извършил интервенцията и/или че неговият законен представител не е проявил вина или недобросъвестност.

Заличеният идентификационния номер по § 6, т.61 от ДР на ЗДвП и § 2, т.9 от ДР на Наредба № I-45/2000 г. на МВР не може да бъде заместен от наличните по автомобила *вторични допълнителни идентификационни белези* - табела на производителя, евротабела и 5-значен сериен номер под предната лява седалка. Член 143, ал.1 и 3 ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000г. на МВР изрично допускат превозните средства да се регистрират *единствено и само по поставения от производителя идентификационен номер (VIN)*. Това качество има 17-значната комбинация от букви и цифри, която е *механично* нанесена с еднакви за съответния регион *матрици (щампи)* и уникален шрифт чрез набиване или отпечатване *директно на рамата* на достъпно място – при автомобилите „И. Т.“ на външната страна на десния надлъжен лонжерон на рамата, над предния край на десния ресьор, пред задното дясно колело – под купето. Според точния смисъл на закона подлежи на отчитане само този идентификационен номер (VIN), фабрично нанесен чрез набиване (щамповане) на плоскостта на рамата при производството на автомобила и то на мястото, на което е първично поставен от производителя. Това гарантира автентичността му и позволява да бъде зачетен като уникална комбинация от знаци с кодирани максимално пълни данни за превозното средство. Няма норми в ЗДвП, нито в Наредба № I-45/2000г. на МВР за (пре)регистрация по какъвто и да е друг алтернативен способ. Ето защо в случая не може да бъде взета предвид табелата на челния панел, в двигателния отсек, в дясната част, съдържаща „JACUBS17CJ7102194“ – това не е идентификационният номер (VIN), тъй като, както поясни вещото лице, този запис е на табела, закрепена към автомобила с рапидни болтове, а не е щампован върху рамата. По същите тези причини не може да се има предвид евротабелата на предната маска със съдържание „JACUBS17CJ7102194“ - тя е *прикрепена* към автомобила, при

това е и презанитена с нитове, различни от фабричните, така че този запис е такъв върху *подвижен*, отделим от автомобила компонент, а не е набит върху *неподвижната* му носеща конструкция. Що се отнася до цифрите „02194“ на гредата под предната лява седалка, макар те да са набити и да съвпадат с последните 5 знака от номера на рамата по свидетелство за регистрация, те представляват *сериен номер* на автомобила, сочещ поредността, в която е бил произведен на конвейера, без да е равнозначен на целия идентификационен номер (VIN), който е винаги 17-значен. Тоест, тези табели и серийният номер са *допълнителни знаци*, които дублират VIN с оглед възможността да бъде безспорно установяван чрез съпоставяне и засичане с тях. Нито отделно, нито заедно тези вторични знаци съставляват идентификационен номер по § 6, т.61 от ДР на ЗДвП и § 2, т.9 от ДР на Наредба № I-45/2000 г. на МВР като уникална комбинация от 17 знака, поставена *върху самото превозно средство* от производителя с цел неговото идентифициране.

Органите на ОПП-СДВР са процедирали съгласно чл.5, ал.3, т.1 – 4 ЗДвП, като в производството за промяна на регистрацията по чл.14 - чл.16 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР са извършили идентификация на превозното средство по § 2, т.8 от Наредба № I-45/2000г. на МВР. В случая същата е била задължителна независимо, че купеният от [фирма] автомобил е бил регистриран с посочен в свидетелството за регистрация номер на рама. Условието, което поставят чл.143, ал.1 и 3 ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000г. на МВР е свързано с възможността да се установи автентичният идентификационен номер *на самото превозно средство*, независимо дали то е регистрирано или подлежи на регистриране. Всяка негова регистрация било то първоначална или последваща се съпътства от проверка за идентификация, в зависимост от резултатите на която може да откаже пререгистрация. Такъв отказ в случая не е постановен след еднократна и/или повърхностна визуална проверка, а след извършени огледи на 19.03.2013 г. и 06.03.2014 г. в ОПП – СДВР, обстойно изследване на

26.06.2013 г. от специалисти от [фирма] - оторизиран представител на ISUZU, трасологична експертиза, материалите ЗМ № 10933/13 г. по описа на 04 РУП – СДВР, пр. преписка № 14520/2013 г. по описа на СРП. Законът не изисква всички налични по преписката данни да се обсъдят в съобразителната ѝ част – от процесуална страна съществено е, че тези доказателства са събрани и правилно преценени, като всички факти от предмета на производството са изяснени с тях. Оплакването по жалбата за проявена процесуална пасивност по случая не е основателно. От ОПП–СДВР са предприети дължимите се от тях действия да открият нанесения VIN, за да проверят автентичността му, а при констатирано негово заличаване съгласно чл.143, ал.3 ЗДвП и чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР са били длъжни да откажат пререгистрация. Нито чл.143, ал.3 ЗДвП, нито чл.7, ал.1 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР въвеждат тяхно задължение да установяват съдържанието на липсващ идентификационния номер или иначе допускат подобна тяхна инициатива в производството по чл.14 – чл.16 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Събраните в хода му вторични идентификационни знаци от табелата на производителя, евротабелата и серийния номер, не означава, че чрез тях спорният VIN е *установен* по предвидения за това нормативен ред с волеизявление на оторизирания за това орган и/или че превозното средство е подлежало на пререгистрация. Наличието на тези данни свидетелства само за евентуална *установяемост* на идентификационния номер, *възстановяването* на който следва да се извърши съгласно чл.143, ал.4 ЗДвП по реда, определен с Инstrukция № I-195/2002 г. на министъра на вътрешните работи. Налице и изрично *законово* разграничение между реда за *регистрация* на ППС по чл.143, ал.1 ЗДвП и реда за *възстановяване* на идентификационен номер по чл.143, ал.4 ЗДвП, пренесено на *подзаконово ниво* с отделната регламентация по Наредба № I-45/2000 г. на МВР, респ. Инstrukция № I-195/2002г. на МВР. Касае се за две различни административни производства, с различен предмет, всяко от което приключва с отделен административен акт, всеки подлежащ на

самостоятелно обжалване. Нормативно диференцирани, тези производства не могат нито изцяло да се обединяват, нито частично да смесват елементите им. В случая [фирма] и със заявление № 134134039433/19.03.2013 г., и със заявление № 14434029173/27.02.2014 г. е искал *единствено* промяна на регистрацията на МПС поради променена собственост съгласно чл.143, ал.1 ЗДвП вр. чл.14 – чл.16 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР. Няма подадено искане нито от прехвърлителя, нито от приобретателя на този автомобил за възстановяване на неговия VIN по реда на чл.143, ал.4 ЗДвП вр. чл.4, т.2 от Инструкция № I-195/2002 г. на МВР, без което тази процедура не е започвала и не приключила с издадена заповед по чл.8 от Инструкция № I-195/2002 г. от директора на СДВР и/или ново механично нанасяне на VIN по чл.9 – чл.14 от Инструкция № I-195/2002 г. на МВР. Следователно няма нито юридически допуснато, нито фактически осъществено възстановяване на VIN по чл.143, ал.4 ЗДвП, което да не е съобразено при постановяване на обжалвания отказ за пререгистрация по чл.143, ал.3 ЗДвП. Констатираните допълнителни идентификационни белези сочат само, че заличения VIN е *установяем*, без да го правят *установен* по чл.143, ал.1 ЗДвП. Хипотезата не е и по чл.7, ал.6 от Наредба № I-45/2000 г. на МВР на *възстановен VIN*, който да се отбележи като нестандартен при пререгистрацията - такъв не може да има, без изобщо да е иницирана отделна процедура за възстановяването му съгласно чл.143, ал.4 ЗДвП вр. Инструкция № I-195/2002 г. на МВР. Постановеният вече отказ не преклудира възможността жалбоподателят да поиска възстановяване на идентификационния номер по чл.143, ал.4 ЗДвП и след като то се осъществи съгласно чл.8 – чл.14 от Инструкция № I-195/2002 г. на МВР да се заяви нова пререгистрация на превозното средство (в този смисъл решение № 7331 от 18.06.2015 г. по адм.д. № 10076/2014г. на ВАС, решение № 3949 от 07.04.2015 г. по адм.д. № 12398/2014 г. на ВАС, решение № 12898 от 29.10.2014 г. по адм.д. № 5333/2014 г. на ВАС, решение № 13329 от 06.11.2014г. по адм.д. № 10870/2014 г. на ВАС, решение № 6010 от 17.06.2013 г. по адм.д. № 3009/2003

г. на ВАС, решение № 3011 от 04.03.2013 г. по адм.д. № 818/2013 г. на ВАС, решение № 12072 от 02.10.2012 г. по адм. д. № 9279/2012 г. на ВАС, решение № 3577/12.03.2012 г. по адм.д. № 13631/2011 г. на ВАС, решение № 336 от 11.01.2010 г. по адм.д. № 12604/09 г. на ВАС, решение № 3182 от 20.03.2008 г. по адм.д. № 725/2008 г. на ВАС и др.).

Целта на Заповед № 428/04.04.2014 г. кореспондира със заложената от закона чрез забраната по чл.143, ал.3 ЗДвП да не се допуска движението по пътищата за обществено ползване на превозни средства без поставен от производителя идентификационен номер като гаранция за разпознаването им, тяхното съответствие със стандартите за техническа безопасност, както и като форма на противодействие срещу нарушенията и престъпленията, свързани с МПС. Действително забраната по чл.143, ал.3 ЗДвП не е абсолютна, нито е окончателна, но е императивна и безусловно изключва всяка регистрация на превозно средство с липсващ оригинален идентификационен номер, докато не се установи по нормативно предвидения за това ред. Целта на закона не е нито да бъдат регистрирани абсолютно всички ППС, нито свободно да бъдат регистрирани по избраните от собствениците им и/или фактически налични данни за индивидуализацията им. В публичен интерес, чл.143, ал.1 и 3 ЗДвП допускат регистрация единствено на надлежно идентифицирани ППС по един унифициран максимално надежден, международно стандартизиран критерий.

След така извършената проверка по чл.168, ал.1 АПК, съдът приема, че Заповед № 428/04.04.2014 г. е законосъобразно издадена, без отменителни основания по чл.146, т.1–5 АПК. Жалбата срещу нея е неоснователна и такава се отхвърля съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК.

Разноски по делото не се претендират от страните и затова не подлежат на присъждане по реда на чл.143 АПК.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение,**

21 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], ет.4, ап.9 срещу Заповед № 428/04.04.2014 г. на заместник – началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е отказана регистрация на собствения на дружеството лек автомобил марка „И.“, модел „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № JACUBS17CJ7102194, двигател № 4ZE1505123.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на **Й. Т. Х.** ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.7, ап.25 като заинтересована страна.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:_____